

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 14ης Μαΐου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Άρθρο 6 – Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία – Ποινική δίωξη για οδήγηση οχήματος χωρίς άδεια οδήγησης – Απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με προγενέστερη ποινική διαταγή της οποίας δεν έλαβε γνώση ο ενδιαφερόμενος – Επίδοση της διαταγής αυτής στον ενδιαφερόμενο μόνο μέσω υποχρεωτικώς διορισθέντος αντικλήτου – Απόκτηση ισχύος δεδικασμένου – Ενδεχόμενη αμέλεια του ενδιαφερομένου»

Στην υπόθεση C-615/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Amtsgericht Kehl (πταιματοδικείο του Kehl, Γερμανία) με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά του

UY

παρισταμένης της:

Staatsanwaltschaft Offenburg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan, πρόεδρο τμήματος, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Pešič και K. Λυκούργο (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: D. Dittert, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Οκτωβρίου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller, M. Hellmann και T. Henze καθώς και από την A. Berg,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid καθώς και από τους R. Troosters και B.-R. Killmann,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιανουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ 2012, L 142, σ. 1), και των άρθρων 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ.
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε στη Γερμανία κατά του ΥΥ για εξ αμελείας οδήγηση χωρίς άδεια οδήγησης.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 14, 27 και 41 της οδηγίας 2012/13 έχουν ως εξής:

«(14) Η παρούσα οδηγία αφορά το μέτρο Β [(μέτρο όσον αφορά το δικαίωμα στην ενημέρωση για τα δικαιώματα και στην ενημέρωση για τις κατηγορίες)] του οδικού χάρτη [για την ενίσχυση των δικονομικών δικαιωμάτων των υπόπτων ή των κατηγορουμένων σε ποινικές διαδικασίες]. Αποβλέποντας στην ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών, ορίζει κοινούς στοιχειώδεις κανόνες όσον αφορά την απαιτούμενη ενημέρωση των υπόπτων ή των κατηγορουμένων για την τέλεση αξιόποινης πράξης σχετικά με τα δικαιώματά τους και με την ποινική κατηγορία σε βάρος τους. Η παρούσα οδηγία στηρίζεται στα δικαιώματα που ορίζει ο [Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης], ιδίως στα άρθρα 6, 47 και 48, βάσει των άρθρων 5 και 6 της [Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950,] όπως έχουν ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της [εν λόγω σύμβασης] χρησιμοποιείται ο όρος “κατηγορία”. Στην παρούσα οδηγία ο όρος “ποινική κατηγορία” χρησιμοποιείται σε ολόκληρο το κείμενο για την περιγραφή της ίδιας έννοιας.

[...]

- (27) Ο κατηγορούμενος για τέλεση αξιόποινης πράξης θα πρέπει να λαμβάνει όλες τις πληροφορίες σχετικά με την ποινική κατηγορία προκειμένου να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπισή του και να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας των διαδικασιών.

[...]

- (41) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην προαγωγή του δικαιώματος στην ελευθερία, του δικαιώματος για δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων υπεράσπισης. Θα πρέπει να εφαρμόζεται αναλόγως.»

4 Το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, με τίτλο «Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για την αξιόποινη πράξη την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε. Η ενημέρωση αυτή είναι άμεση και δεόντως λεπτομερής προκειμένου να διασφαλισθούν ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης του κατηγορουμένου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για τους λόγους της σύλληψης ή κράτησής του, συμπεριλαμβανομένης της αξιόποινης πράξης την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το αργότερο με τη διαβίβαση του κατηγορητηρίου στο δικαστήριο να παρέχονται λεπτομερή στοιχεία για την ποινική κατηγορία, συμπεριλαμβανομένης της φύσης και του νομικού χαρακτηρισμού της αξιόποινης πράξης και του είδους της συμμετοχής του κατηγορουμένου.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται άμεσα για τυχόν αλλαγές στην ενημέρωση η οποία παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, όταν αυτό απαιτείται προκειμένου να διασφαλιστεί ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας.»

Το γερμανικό δίκαιο

5 Το άρθρο 44 του Strafgesetzbuch (ποινικού κώδικα), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης της κύριας δίκης (στο εξής: StGB), το οποίο επιγράφεται «Απαγόρευση οδήγησης», ορίζει τα εξής:

«(1) Αν ένα πρόσωπο έχει καταδικασθεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε χρηματική ποινή για αξιόποινη πράξη την οποία τέλεσε σε συνάρτηση με την οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος ή κατά παράβαση των καθηκόντων οδηγού μηχανοκίνητου οχήματος, το δικαστήριο δύναται να του απαγορεύσει να οδηγεί οποιαδήποτε κατηγορία μηχανοκίνητου οχήματος ή οποιαδήποτε ειδική κατηγορία, σε δημόσιες οδούς, για περίοδο από έναν έως τρεις μήνες. Απαγόρευση οδήγησης επιβάλλεται κατά κανόνα στις περιπτώσεις καταδίκης βάσει του άρθρου 315c, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, ή βάσει του άρθρου 316, εφόσον η άδεια οδήγησης δεν έχει ανακληθεί σύμφωνα με το άρθρο 69.

(2) Η απαγόρευση οδήγησης τίθεται σε ισχύ μόλις η δικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη. Κατά τη διάρκεια ισχύος της απαγόρευσης, οι εθνικές και διεθνείς άδειες οδήγησης που έχουν εκδοθεί από γερμανική αρχή φυλάσσονται υπηρεσιακώς. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που η άδεια οδήγησης έχει εκδοθεί από αρχή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλου συμβαλλόμενου κράτους της συμφωνίας σχετικά με τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, εφόσον ο κάτοχός της έχει τη συνήθη διαμονή του στη Γερμανία. Στις λοιπές αλλοδαπές άδειες οδήγησης γίνεται σημείωση της απαγόρευσης οδήγησης.

(3) Αν μια άδεια οδήγησης πρέπει να φυλαχθεί υπηρεσιακώς ή αν πρέπει να γίνει σημείωση της απαγόρευσης οδήγησης σε αλλοδαπή άδεια οδήγησης, η περίοδος της απαγόρευσης υπολογίζεται αρχής γενομένης από την ημέρα κατά την οποία φυλάσσεται η άδεια ή γίνεται σημείωση της απαγόρευσης. Η περίοδος της απαγόρευσης δεν περιλαμβάνει την περίοδο κατά την οποία ο κατηγορούμενος κρατούνταν σε κατάσταση με εντολή των αρχών.»

- 6 Το άρθρο 44 του Strafprozessordnung (κώδικα ποινικής δικονομίας, στο εξής: StPO) έχει ως εξής:

«Αν ένα πρόσωπο εμποδίσθηκε να τηρήσει ορισμένη προθεσμία χωρίς δική του υπαιτιότητα, διατάσσεται η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, κατόπιν αίτησής του. Η μη τήρηση της προθεσμίας για την άσκηση ένδικου μέσου θεωρείται ότι δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα, αν δεν έχει παρασχεθεί ενημέρωση σύμφωνα με το άρθρο 35a, πρώτη και δεύτερη περίοδος, το άρθρο 319, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, ή το άρθρο 346, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος.»

- 7 Το άρθρο 45 του StPO ορίζει τα εξής:

«(1) Η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση κατατίθεται στο δικαστήριο ενώπιον του οποίου θα έπρεπε να έχει τηρηθεί η προθεσμία, εντός μίας εβδομάδας αφότου εκλείψει ο λόγος της μη συμμόρφωσης. Για την τήρηση της προθεσμίας αρκεί να κατατεθεί η αίτηση εμπροθέσμως στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αιτήσεως.

(2) Τα πραγματικά περιστατικά που δικαιολογούν την υποβολή της αίτησης πρέπει να στοιχειοθετηθούν κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που αφορά την αίτηση. Εντός της προθεσμίας για την κατάθεση της αίτησης, πρέπει να διενεργηθεί η παραλειφθείσα πράξη. Σε περίπτωση που τούτο έχει συμβεί, μπορεί να διαταχθεί αποκατάσταση και χωρίς να κατατεθεί αίτηση.»

- 8 Το άρθρο 132 του StPO προβλέπει τα ακόλουθα:

«(1) Σε περίπτωση που κατηγορούμενος για τον οποίο υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει τελέσει αξιόποινη πράξη δεν έχει μόνιμη κατοικία ή διαμονή στο έδαφος επί του οποίου έχει εφαρμογή ο παρών νόμος, αλλά δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις έκδοσης εντάλματος σύλληψης, είναι δυνατόν, προκειμένου να διασφαλισθεί η διεξαγωγή της ποινικής διαδικασίας, να διαταχθεί ο κατηγορούμενος:

1. να καταβάλει προσήκουσα εγγύηση σε συνάρτηση με την αναμενόμενη χρηματική ποινή και τα δικαστικά έξοδα και

2. να διορίσει κάποιον κάτοικο της περιφέρειας του αρμόδιου δικαστηρίου ως αντίκλητό του.

Το άρθρο 116a, παράγραφος 1, εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

(2) Η διάταξη μπορεί να εκδοθεί μόνον από τον δικαστή και, σε περίπτωση επικείμενου κινδύνου, από την εισαγγελική αρχή και τους ανακριτές της [άρθρο 152 του Gerichtsverfassungsgesetz (νόμου περί δικαστικού συστήματος)].

(3) Αν ο κατηγορούμενος δεν συμμορφωθεί με τη διάταξη, μπορούν να κατασχεθούν τα μεταφορικά μέσα και τα λοιπά αντικείμενα τα οποία κατέχει και τα οποία του ανήκουν. Τα άρθρα 94 και 98 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.»

- 9 Το άρθρο 407 του StPO προβλέπει τα εξής:

«(1) Σε διαδικασίες ενώπιον ποινικού δικαστή και σε διαδικασίες υπαγόμενες στη δικαιοδοσία δικαστηρίου με ενόρκους, οι έννομες συνέπειες της αξιόποινης πράξης μπορούν, στις περιπτώσεις πλημμελημάτων, να επιβάλλονται, κατόπιν γραπτής αίτησης της εισαγγελικής αρχής, με τη μορφή γραπτής ποινικής διαταγής, χωρίς να διεξάγεται κύρια επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η εισαγγελική αρχή υποβάλλει τέτοια αίτηση, αν δεν θεωρεί αναγκαία τη διεξαγωγή κύριας επ' ακροατηρίου συζήτησης, λαμβανομένης υπόψη της έκβασης της ανάκρισης. Η αίτηση της εισαγγελικής αρχής μνημονεύει συγκεκριμένες έννομες συνέπειες. Η αίτηση αυτή επέχει θέση απαγγελίας κατηγοριών.

[...]

(3) Το δικαστήριο δεν υπέχει υποχρέωση προηγούμενης ακρόασης του κατηγορουμένου (άρθρο 33, παράγραφος 3).»

10 Κατά το άρθρο 410 του StPO:

«(1) Ο κατηγορούμενος μπορεί να προβάλει, εγγράφως ή με δήλωση για την οποία συντάσσεται πρακτικό στη γραμματεία του δικαστηρίου, αντιρρήσεις κατά της ποινικής διαταγής ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε, εντός δύο εβδομάδων από την επίδοση αυτής. Τα άρθρα 297 έως 300 και το άρθρο 302, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, παράγραφος 2, εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

(2) Οι αντιρρήσεις μπορούν να περιορίζονται σε συγκεκριμένα σημεία των αιτιάσεων.

(3) Αν δεν προβληθούν εμπροθέσμως αντιρρήσεις κατά ποινικής διαταγής, η διαταγή αυτή είναι ισοδύναμη με αμετάκλητη απόφαση.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

11 Ο ΥΥ, Πολωνός υπήκοος και μόνιμος κάτοικος Πολωνίας, είναι επαγγελματίας οδηγός φορτηγών οχημάτων.

12 Με ποινική διαταγή της 21ης Αυγούστου 2017, το Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείο του Garmisch-Partenkirchen, Γερμανία) καταδίκασε τον ΥΥ σε χρηματική ποινή και του επέβαλε τρίμηνη απαγόρευση οδήγησης για την αξιόποινη πράξη της παράνομης απομάκρυνσης από τον τόπο ατυχήματος, την οποία τέλεσε στις 11 Ιουλίου 2017.

13 Στις 30 Αυγούστου 2017, η εν λόγω διαταγή επιδόθηκε στον αντίκλητο του ΥΥ μαζί με μετάφρασή της στην πολωνική γλώσσα. Συγκεκριμένα, ο ΥΥ είχε διορίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 132 του StPO και κατόπιν εισαγγελικής διάταξης, αντίκλητο ο οποίος θα παραλάμβανε τα προς επίδοση έγγραφα. Ο ΥΥ είχε υποχρεωθεί από την αστυνομία να διορίσει ως αντίκλητο έναν υπάλληλο του Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείου του Garmisch-Partenkirchen).

14 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το έντυπο διορισμού του αντικλήτου, το οποίο είχε συνταχθεί στη γερμανική γλώσσα και μεταφράστηκε τηλεφωνικώς στον ΥΥ από συγγενή του, περιείχε το όνομα και την επαγγελματική διεύθυνση του αντικλήτου καθώς και την επισήμανση ότι οι νόμιμες προθεσμίες θα άρχιζαν να τρέχουν από την ημερομηνία επίδοσης στον αντίκλητο της ποινικής απόφασης που θα εκδιδόταν. Αντιθέτως, δεν περιείχε πληροφορίες σχετικά με τις νομικές και πραγματικές συνέπειες του διορισμού αντικλήτου, ιδίως δε σχετικά με τις τυχόν υποχρεώσεις του ενδιαφερομένου να ζητεί ενημέρωση από τον αντίκλητό του. Ο ΥΥ έλαβε αντίγραφο του εντύπου διορισμού στη γερμανική γλώσσα.

15 Ο αντίκλητος διαβίβασε την ποινική διαταγή στη γνωστή διεύθυνση του ΥΥ στην Πολωνία με απλή ταχυδρομική επιστολή, χωρίς να είναι δυνατόν να εξακριβωθεί αν ο ΥΥ παρέλαβε την επιστολή αυτή.

16 Δεδομένου ότι δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις κατά της ποινικής διαταγής, η διαταγή αυτή απέκτησε ισχύ δεδικασμένου στις 14 Σεπτεμβρίου 2017.

17 Στις 14 Δεκεμβρίου 2017, ο ΥΥ συνελήφθη από τη γερμανική αστυνομία ενώ οδηγούσε φορτηγό όχημα στην περιοχή του Δήμου Kehl (Γερμανία).

18 Κατόπιν της σύλληψης αυτής, η εισαγγελία του Offenburg (Γερμανία) ζήτησε από το Amtsgericht Kehl (πταισματοδικείο του Kehl, Γερμανία) να καταδικάσει τον ΥΥ για εξ αμελείας οδήγηση χωρίς άδεια οδήγησης, διότι οδηγούσε φορτηγό όχημα στο γερμανικό έδαφος ενώ μπορούσε και όφειλε να γνωρίζει ότι του είχε επιβληθεί απαγόρευση οδήγησης στο έδαφος αυτό.

- 19 Το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από την παραδοχή ότι ο ΥΥ, μέχρι την ημερομηνία σύλληψής του από την αστυνομία, τη 14η Δεκεμβρίου 2017, δεν είχε λάβει γνώση της ποινικής διαταγής του Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείου του Garmisch-Partenkirchen) ούτε, κατά συνέπεια, της απαγόρευσης οδήγησης που του είχε επιβληθεί.
- 20 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 2, του StGB, η απαγόρευση οδήγησης αρχίζει να ισχύει όταν η δικαστική απόφαση αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, διευκρινίζει δε συναφώς ότι μια ποινική διαταγή ισοδυναμεί με απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου εφόσον δεν έχουν προβληθεί αντιρρήσεις εντός δύο εβδομάδων από την επίδοση της εν λόγω διαταγής, η οποία μπορεί να επιδοθεί στον αντίκλητο που έχει διορίσει ο ενδιαφερόμενος.
- 21 Το ως άνω δικαστήριο τονίζει επίσης ότι, κατά το γερμανικό δίκαιο, το γεγονός ότι, όπως εν προκειμένω, ο αντίκλητος ορίζεται από την αστυνομία και το έντυπο διορισμού αντικλήτου δεν περιέχει ούτε πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα τηλεφωνικής επικοινωνίας με τον αντίκλητο ούτε οδηγίες σχετικά με την υποχρέωση του ενδιαφερομένου να ζητεί ενημέρωση από τον αντίκλητό του δεν ασκεί, κατά κανόνα, επιρροή όσον αφορά του διορισμού. Το ίδιο ισχύει και για το γεγονός ότι το ως άνω έντυπο συντάσσεται αποκλειστικά στη γερμανική γλώσσα, υπό την προϋπόθεση ότι, σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος δεν γνωρίζει τη γλώσσα αυτή, του εξηγείται προφορικά το περιεχόμενο του εν λόγω εντύπου.
- 22 Επιπλέον, κατά το αιτούν δικαστήριο, στον κατηγορούμενο που γνωρίζει ότι έχει κινηθεί εναντίον του ποινική διαδικασία είναι δυνατόν να προσαφθεί αμέλεια όταν δεν επιδιώκει να λάβει από τον αντίκλητό του συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με την έκβαση της εν λόγω διαδικασίας. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι δεν παρέλαβε τα έγγραφα που του διαβίβασε ο αντίκλητός του.
- 23 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν η ισχύς του δεδικασμένου με την οποία περιβάλλεται, κατά το γερμανικό δίκαιο, η ποινική διαταγή του Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείου του Garmisch-Partenkirchen) συμβιβάζεται με την οδηγία 2012/13, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci* (C-216/14, EU:C:2015:686), και της 22ας Μαρτίου 2017, *Tranca* κ.λπ. (C-124/16, C-188/16 και C-213/16, EU:C:2017:228), καθώς και με τα άρθρα 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ. Κατά το αιτούν δικαστήριο, από τις αποφάσεις αυτές προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος δεν πρέπει εν γένει να υφίσταται, λόγω της υποχρέωσής του να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση της διαταγής που τον αφορά, κανένα μειονέκτημα οφειλόμενο στο γεγονός ότι δεν έχει την κατοικία του στη Γερμανία, αλλά σε άλλο κράτος μέλος. Εν προκειμένω, όμως, ο ΥΥ υφίσταται τέτοια μειονεκτήματα, τα οποία δεν μπορούν να αντισταθμιστούν.
- 24 Συγκεκριμένα, κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, επειδή η επίδοση της ποινικής διαταγής γίνεται μέσω αντικλήτου, είναι πιθανόν το πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε και το οποίο διαμένει στην αλλοδαπή να μη λάβει γνώση της διαταγής αυτής ή να λάβει για πρώτη φορά γνώση πολύ αργότερα απ' ό,τι αν είχε την κατοικία του στη Γερμανία.
- 25 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, στη Γερμανία, οι ποινικές διαταγές μπορούν βεβαίως να επιδίδονται με παραγγελία προς επίδοση μέσω ταχυδρομείου και ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν είναι αναγκαία η προσωπική παράδοση της ποινικής διαταγής στον παραλήπτη, δεδομένου ότι η επίδοση μπορεί να γίνει στην κατοικία του τελευταίου με παράδοση της διαταγής σε ενήλικο μέλος της οικογένειας, σε πρόσωπο απασχολούμενο στην οικογένεια ή σε ενήλικο μόνιμο σύντοικο, με κατάθεση της διαταγής στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη ή με παρακαταθήκη, εφόσον συντάσσεται επίσημη βεβαίωση προς απόδειξη της επίδοσης. Κατά το αιτούν δικαστήριο, οι αυστηρές προϋποθέσεις που διέπουν τη διαδικασία αυτή, των οποίων η συνδρομή πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τα δικαστήρια, καθώς και η γεωγραφική και προσωπική εγγύτητα του τόπου

επίδοσης και του πραγματικού παραλήπτη σε σχέση με τον ενδιαφερόμενο καθιστούν ωστόσο δυνατόν, κατά κανόνα, να εξασφαλίζεται ότι, όταν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ως προς τη νομιμότητά της, η επίδοση θεωρείται ότι δεν παράγει αποτελέσματα.

- 26 Αντιθέτως, όταν η ποινική διαταγή επιδίδεται στον αντίκλητο του κατηγορουμένου, ο τελευταίος δεν είναι, γενικώς, σε θέση να ασκήσει επιρροή στον τρόπο με τον οποίο θα του διαβιβαστεί η διαταγή αυτή, ακόμη και όταν ο αντίκλητος είναι υπάλληλος του δικαστηρίου. Ο εν λόγω αντίκλητος δεν υποχρεούται εκ του νόμου να διαβιβάσει τη διαταγή με τρόπο που να εξασφαλίζει ότι θα την παραλάβει πράγματι ο κατηγορούμενος, παραδείγματος χάριν με συστημένη επιστολή. Η διαβίβαση διαταγής στην αλλοδαπή ενδέχεται, επιπλέον, να διαρκέσει πολύ περισσότερο και ο κίνδυνος να χαθεί η επιστολή είναι μεγαλύτερος.
- 27 Το αιτούν δικαστήριο αναφέρει ότι τα μειονεκτήματα αυτά δεν αντισταθμίζονται, κατά το γερμανικό δίκαιο, από την προβλεπόμενη στο άρθρο 44 του StPO επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η οποία επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την ανατροπή του δεδικασμένου της ποινικής διαταγής και την εκ νέου έναρξη προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων κατ' αυτής.
- 28 Συναφώς, επισημαίνει πρώτον ότι, για να επιτύχει την αναδρομική ανατροπή του δεδικασμένου της εκδοθείσας εις βάρος του διαταγής, ο ενδιαφερόμενος πρέπει, ακόμη και αν δεν αμφισβητεί την αξιόποινη πράξη και τις έννομες συνέπειες που απορρέουν από αυτήν, να υποβάλει αιτιολογημένη αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και να προβάλει αντιρρήσεις κατά της ποινικής διαταγής, προκειμένου εν συνεχεία να ανακαλέσει τις αντιρρήσεις του μόλις διαταχθεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.
- 29 Το αιτούν δικαστήριο τονίζει, δεύτερον, ότι η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση πρέπει να υποβληθεί εντός μίας εβδομάδας από την εξάλειψη του εμποδίου λόγω του οποίου ο ενδιαφερόμενος δεν τήρησε τη δικονομική προθεσμία που του είχε ταχθεί.
- 30 Το ως άνω δικαστήριο επισημαίνει, τρίτον, ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να καταδείξει ότι δεν είναι υπαίτιος για τη μη τήρηση της προθεσμίας. Συναφώς, δεν μπορεί απλώς να υποστηρίξει ότι δεν έλαβε γνώση της επίδοσης προς τον αντίκλητο της ποινικής διαταγής που τον αφορά, δεδομένου ότι αναμένεται από τον ενδιαφερόμενο να ζητεί το ταχύτερο δυνατόν ενημέρωση από τον αντίκλητό του σχετικά με την ύπαρξη τυχόν επιστολών των οποίων είναι αποδέκτης, τούτο δε χωρίς να είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη οι γλωσσικές δυσχέρειες που ενδέχεται να ανακύψουν κατά την επικοινωνία με τον αντίκλητό του. Επιπλέον, η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση μπορεί να διαταχθεί αυτεπαγγέλτως μόνον εάν προκύπτει με σαφήνεια από τη δικογραφία ότι η μη τήρηση της προθεσμίας δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα.
- 31 Τέταρτον, το εν λόγω δικαστήριο αναφέρει επίσης ότι η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.
- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, παρά τα όσα ορίζει το εσωτερικό του δίκαιο, θα έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να δεχθεί ότι η ποινική διαταγή που εξέδωσε το Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείο του Garmisch-Partenkirchen) κατά του ΥΥ απέκτησε ισχύ δεδικασμένου μόνο μετά την παρέλευση δύο εβδομάδων από την ημέρα κατά την οποία ο ΥΥ έλαβε πράγματι γνώση της διαταγής αυτής, δηλαδή σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της σύλληψής του για εξ αμελείας οδήγηση χωρίς άδεια οδήγησης.
- 33 Επικουρικώς, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, προκειμένου να αποφευχθεί αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση οφειλόμενη αποκλειστικά στο γεγονός ότι ο ΥΥ έχει την κατοικία του στην Πολωνία, δεν πρέπει να υπέχει αυτός υποχρέωση επιμέλειας όσον αφορά την ενημέρωσή του για τα σχετικά με τη διαδικασία έγγραφα που του απευθύνονται –της οποίας η παράβαση αποτελεί τη βάση της

ασκηθείσας ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου δίωξης–, εφόσον μια τέτοια υποχρέωση βαίνει πέραν των υποχρεώσεων που ο ΥΥ θα υπείχε εάν η ποινική διαταγή τού είχε επιδοθεί στη Γερμανία μέσω της συνήθους παραγγελίας προς επίδοση.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Amtsgericht Kehl (πταισματοδικείο του Kehl) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα η οδηγία 2012/13 και τα άρθρα 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι, σε ποινική διαδικασία, μπορεί, μόνον εκ του λόγου ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει την κατοικία του στην ημεδαπή, αλλά σε άλλο κράτος μέλος, να διαταχθεί ο εκ μέρους του κατηγορουμένου διορισμός αντικλήτου για την επίδοση [ποινικής διαταγής] που τον αφορά, με συνέπεια να καθίσταται αμετάκλητη η εν λόγω [ποινική διαταγή] και, ως εκ τούτου, να πληρούται η νομική προϋπόθεση για το αξιόποιο μεταγενέστερης ενέργειας του κατηγορουμένου [η ποινική διαταγή ως στοιχείο της ειδικής υποστάσεως (“Tatbestandswirkung”)], ακόμη και εάν ο κατηγορούμενος, στην πραγματικότητα, ουδόλως [είχε] γνώση της [ποινικής διαταγής] και η πραγματική γνώση, εκ μέρους του κατηγορουμένου, της εν λόγω [διαταγής] δεν εξασφαλίζεται [στον βαθμό στον οποίο θα εξασφαλιζόταν σε περίπτωση επιδόσεως της διαταγής] εάν ο κατηγορούμενος κατοικούσε στο εν λόγω κράτος μέλος;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος: Έχει το δίκαιο της [Ένωσης], και συγκεκριμένα η οδηγία 2012/13 και τα άρθρα 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι, σε ποινική διαδικασία, μπορεί, μόνον εκ του λόγου ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει την κατοικία του στην ημεδαπή, αλλά σε άλλο κράτος μέλος, να διαταχθεί ο εκ μέρους του κατηγορουμένου διορισμός αντικλήτου για την επίδοση [ποινικής διαταγής] που τον αφορά, με συνέπεια να καθίσταται αμετάκλητη η εν λόγω [ποινική διαταγή] και, ως εκ τούτου, να πληρούται η νομική προϋπόθεση για το αξιόποιο μεταγενέστερης ενέργειας του κατηγορουμένου [η ποινική διαταγή ως στοιχείο της ειδικής υποστάσεως (“Tatbestandswirkung”)] και, κατά τη δίωξη της αξιόποινης αυτής πράξεως, ο κατηγορούμενος να υπέχει, από υποκειμενική άποψη, αυστηρότερες υποχρεώσεις ώστε να μεριμνήσει να λάβει πραγματική γνώση της [ποινικής διαταγής] σε σχέση με εκείνες που θα υπείχε εάν κατοικούσε στο εν λόγω κράτος μέλος, πράγμα το οποίο έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται δυνατή η ποινική δίωξη λόγω αμέλειας του κατηγορουμένου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

35 Με τα δύο προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινιστεί αν τα άρθρα 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ καθώς και το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας ένα πρόσωπο που διαμένει σε άλλο κράτος μέλος τιμωρείται ποινικώς εάν δεν συμμορφωθεί με διαταγή –από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή αποκτά ισχύ δεδικασμένου– με την οποία του επιβλήθηκε απαγόρευση οδήγησης, έστω και αν, αφενός, η προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά της διαταγής αυτής αρχίζει να τρέχει από την επίδοσή της όχι στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο, αλλά στον αντίκλήτό του, και, αφετέρου, το εν λόγω πρόσωπο αγνοούσε την ύπαρξη της διαταγής κατά τον χρόνο κατά τον οποίο παραβίασε την απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με αυτήν.

36 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι το Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείο του Garmisch-Partenkirchen) επέβαλε στο ΥΥ προσωρινή απαγόρευση οδήγησης με διαταγή που εξέδωσε δυνάμει του άρθρου 407 του StPO.

- 37 Όπως έχει τονίσει το Δικαστήριο, η διαδικασία που προβλέπεται για την έκδοση μιας τέτοιας ποινικής διαταγής είναι απλοποιημένη και δεν προβλέπει ακροαματική διαδικασία ή κατ' αντιμωλία συζήτηση. Εκδιδόμενη από τον δικαστή κατόπιν σχετικής αίτησης της εισαγγελίας για ελάσσονος σημασίας αξιόποινες πράξεις, η εν λόγω διαταγή συνιστά απόφαση προσωρινής ισχύος. Κατά το άρθρο 410 του StPO, η ποινική διαταγή αποκτά ισχύ δεδικασμένου μόλις παρέλθει προθεσμία δύο εβδομάδων από την επίδοσή της, εφόσον χρειαστεί, στους αντικλήτους του ενδιαφερομένου, εκτός εάν ο τελευταίος προβάλει αντιρρήσεις κατά της εν λόγω διαταγής πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής (πρβλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 20).
- 38 Στην ειδική περίπτωση κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος δεν έχει μόνιμη κατοικία ή διαμονή στο γερμανικό έδαφος, είναι δυνατόν να διαταχθεί, βάσει του άρθρου 132, παράγραφος 1, του StPO, να διοριστεί αντίκλητο στον οποίο θα επιδοθεί η διαταγή που τον αφορά, η δε προθεσμία προβολής αντιρρήσεων αρχίζει να τρέχει από την επίδοση αυτή.
- 39 Κατά το άρθρο 44, παράγραφος 2, του StGB, η απαγόρευση οδήγησης που επιβάλλεται με μια τέτοια διαταγή παράγει τα αποτελέσματά της από την ημερομηνία κατά την οποία η διαταγή καθίσταται αμετάκλητη.
- 40 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά νέα ποινική δίωξη η οποία κινήθηκε κατά του ΥΥ για εξ αμελείας οδήγηση χωρίς άδεια οδήγησης. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης αυτής πράξης συνίσταται στη μη τήρηση απαγόρευσης οδήγησης που επιβλήθηκε με διαταγή η οποία έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και ότι η υποκειμενική υπόστασή της συνίσταται σε αμέλεια του εμπλεκόμενου προσώπου.
- 41 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει καταρχάς, όσον αφορά την αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης για την οποία ασκήθηκε δίωξη ενώπιόν του κατά του ΥΥ, ότι ο τελευταίος συνελήφθη στο γερμανικό έδαφος ενώ οδηγούσε φορτηγό όχημα στις 14 Δεκεμβρίου 2017, δηλαδή αφού είχε καταστεί αμετάκλητη η πρώτη καταδίκη του από το Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείο του Garmisch-Partenkirchen), δεδομένου ότι ο ΥΥ δεν είχε προβάλει αντιρρήσεις κατά της εν λόγω ποινικής διαταγής εντός της προθεσμίας των δύο εβδομάδων από την επίδοση της διαταγής στον αντίκλητό του.
- 42 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει εν συνεχεία, όσον αφορά την υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης για την οποία ασκήθηκε δίωξη ενώπιόν του κατά του ΥΥ, ότι ο αντίκλητος του ΥΥ, υπάλληλος του Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (πταισματοδικείου του Garmisch-Partenkirchen), διαβίβασε την ποινική διαταγή που αφορούσε τον ΥΥ με απλή ταχυδρομική επιστολή, στη γνωστή διεύθυνση του τελευταίου στην Πολωνία. Εκτιμώντας ότι δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι ο ΥΥ πράγματι παρέλαβε την επιστολή αυτή, το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από την παραδοχή ότι ο ΥΥ έλαβε πράγματι γνώση της εν λόγω ποινικής διαταγής μόνον όταν συνελήφθη από την αστυνομία στις 14 Δεκεμβρίου 2017.
- 43 Κατόπιν των διευκρινίσεων αυτών, πρέπει, κατά πρώτον, να εξεταστεί αν το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 απαγορεύει η προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά ποινικής διαταγής, όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, να αρχίζει να τρέχει από την επίδοσή της στον αντίκλητο του προσώπου εις βάρος του οποίου εκδόθηκε.
- 44 Συναφώς, τονίζεται, πρώτον, ότι το ως άνω άρθρο 6 θεσπίζει ειδικούς κανόνες σχετικά με το δικαίωμα κάθε υπόπτου ή κατηγορουμένου να ενημερώνεται άμεσα και με δεόντως λεπτομερή τρόπο για την αξιόποινη πράξη την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε, προκειμένου να διασφαλίζονται ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης. Η παράγραφος 3 του εν λόγω άρθρου 6 προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, το αργότερο με τη διαβίβαση του κατηγορητηρίου στο δικαστήριο, να παρέχονται λεπτομερή στοιχεία για την ποινική κατηγορία.

- 45 Βεβαίως, λόγω του συνοπτικού και απλοποιημένου χαρακτήρα της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης ποινικής διαταγής, η επίδοση μιας τέτοιας διαταγής πραγματοποιείται μόνον αφού ο δικαστής έχει αποφανθεί επί του βασίμου της κατηγορίας.
- 46 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι, με διαταγή τέτοιας φύσεως, ο δικαστής αποφαίνεται μόνον προσωρινώς και ότι η επίδοσή της αποτελεί την πρώτη ευκαιρία που δίνεται στον κατηγορούμενο να ενημερωθεί για την εις βάρος του κατηγορία, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν δικαιούται να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της διαταγής αυτής ενώπιον άλλου δικαστηρίου, αλλά να προβάλλει αντιρρήσεις ώστε να επιτύχει τη διεξαγωγή, ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου, τακτικής κατ' αντιμωλία διαδικασίας, στο πλαίσιο της οποίας μπορεί να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματά υπεράσπισής του, πριν το εν λόγω δικαστήριο αποφανθεί εκ νέου επί του βασίμου της εις βάρος του κατηγορίας (πρβλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 60).
- 47 Κατά συνέπεια, η επίδοση μιας τέτοιας διαταγής πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, να θεωρηθεί ως μια μορφή ενημέρωσης σχετικά με την εις βάρος του κατηγορουμένου ποινική κατηγορία, οπότε πρέπει να τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου αυτού (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 61).
- 48 Δεύτερον, το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει επίσης ότι η οδηγία 2012/13 δεν ρυθμίζει τις λεπτομέρειες του τρόπου με τον οποίο πρέπει να παρέχεται στον κατηγορούμενο η προβλεπόμενη στο άρθρο 6 της οδηγίας ενημέρωση σχετικά με την ποινική κατηγορία και ότι, ως εκ τούτου, το άρθρο αυτό δεν απαγορεύει καταρχήν, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, να υποχρεούται ο κατηγορούμενος που δεν διαμένει στο οικείο κράτος μέλος να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση διαταγής όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης (πρβλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψεις 62 και 68).
- 49 Ωστόσο, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ακόμη ότι οι καθοριζόμενες από το δίκαιο των κρατών μελών λεπτομέρειες του τρόπου ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία δεν μπορούν να θίγουν τον σκοπό που ειδικότερα επιδιώκεται με το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, ο οποίος συνίσταται, όπως προκύπτει και από την αιτιολογική σκέψη 27 της οδηγίας αυτής, στην παροχή στους υπόπτους ή τους κατηγορουμένους για τέλεση αξιόποινης πράξης της δυνατότητας να προετοιμάσουν την υπεράσπισή τους και στη διασφάλιση του δίκαιου χαρακτήρα των διαδικασιών (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 63, και της 22ας Μαρτίου 2017, *Tranca κ.λπ.*, C-124/16, C-188/16 και C-213/16, EU:C:2017:228, σκέψη 38).
- 50 Συγκεκριμένα, ο σκοπός αυτός, καθώς και η ανάγκη αποφυγής κάθε δυσμενούς διάκρισης μεταξύ, αφενός, των κατηγορουμένων με τόπο διαμονής που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του οικείου εθνικού νόμου και, αφετέρου, των κατηγορουμένων με τόπο διαμονής που δεν εμπίπτει στο εν λόγω πεδίο εφαρμογής, οι οποίοι είναι οι μόνοι που υποχρεούνται να διορίσουν αντίκλητο για την επίδοση των δικαστικών αποφάσεων, επιβάλλουν να έχει ο κατηγορούμενος στη διάθεσή του ολόκληρη την προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά διαταγής όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 65, και της 22ας Μαρτίου 2017, *Tranca κ.λπ.*, C-124/16, C-188/16 και C-213/16, EU:C:2017:228, σκέψη 40).
- 51 Επομένως, ο κατηγορούμενος πρέπει, από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε πράγματι γνώση μιας τέτοιας διαταγής, να περιέλθει, κατά το μέτρο του δυνατού, στην ίδια κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν εάν η εν λόγω διαταγή τού είχε επιδοθεί προσωπικώς, πρέπει δε ιδίως να έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2017, *Tranca κ.λπ.*, C-124/16, C-188/16 και C-213/16, EU:C:2017:228, σκέψη 47).

- 52 Συναφώς, μια διαταγή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης καθίσταται πράγματι αμετάκλητη εάν ο κατηγορούμενος δεν προβάλει αντιρρήσεις κατά της διαταγής αυτής εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων από την επίδοσή της στον αντίκλητό του, και όχι από την ημέρα κατά την οποία ο κατηγορούμενος έλαβε πράγματι γνώση της εν λόγω διαταγής, πλην όμως, όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, τα άρθρα 44 και 45 του StPO προβλέπουν την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η οποία επιτρέπει την ανατροπή του δεδικασμένου της διαταγής και την προβολή αντιρρήσεων κατ' αυτής παρά την παρέλευση της αρχικής προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων.
- 53 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστεί, τρίτον, αν η προβλεπόμενη στο εθνικό δίκαιο επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και οι προϋποθέσεις από τις οποίες το δίκαιο αυτό εξαρτά την εν λόγω επαναφορά είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13 και, ειδικότερα, αν επιτρέπουν στον ενδιαφερόμενο να έχει στη διάθεσή του, εν τοις πράγμασι, προθεσμία δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά της εκδοθείσας εις βάρος του ποινικής διαταγής, από τη στιγμή κατά την οποία έλαβε πράγματι γνώση της διαταγής αυτής.
- 54 Συναφώς, τονίζεται καταρχάς ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιέχονται στην απόφαση περί παραπομπής καθώς και της επ' ακροατηρίου συζήτησης ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν αποκλείεται, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου να επιβάλλουν στον κατηγορούμενο την υποχρέωση να προβάλει αντιρρήσεις κατά της ποινικής διαταγής εντός προθεσμίας μιας εβδομάδας από την ημέρα κατά την οποία έλαβε πράγματι γνώση της εν λόγω διαταγής. Συγκεκριμένα, το άρθρο 45 του StPO φαίνεται ότι μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι αντιρρήσεις πρέπει να προβληθούν εντός της προθεσμίας μιας εβδομάδας που προβλέπει η διάταξη αυτή για την υποβολή της αίτησης επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.
- 55 Μια τέτοια υποχρέωση, εφόσον αποδειχθεί ότι υφίσταται, θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, διότι θα είχε ως αποτέλεσμα να μειωθεί κατά το ήμισυ η διάρκεια της προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων την οποία πρέπει, σύμφωνα με τα όσα εκτέθηκαν στις σκέψεις 50 και 51 της παρούσας απόφασης, να έχει στη διάθεσή του ο κατηγορούμενος από τη στιγμή κατά την οποία έλαβε πράγματι γνώση της ποινικής διαταγής που τον αφορά.
- 56 Επισημαίνεται ακόμη ότι, κατά το αιτούν δικαστήριο, ο κατηγορούμενος μπορεί να υποβάλει αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση μόνον εάν είναι σε θέση να αποδείξει ότι ζήτησε το ταχύτερο δυνατόν ενημέρωση από τον αντίκλητό του σχετικά με την ύπαρξη διαταγής που να τον αφορά.
- 57 Μια τέτοια υποχρέωση, όμως, είναι επίσης ασύμβατη με τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13. Πράγματι, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 61 των προτάσεών του, τόσο από το γράμμα της διάταξης αυτής όσο και από την όλη οικονομία της και τον σκοπό που επιδιώκει η οδηγία προκύπτει ότι εναπόκειται στις αρχές των κρατών μελών να ενημερώνουν τους κατηγορούμενους για τις πράξεις που τους αποδίδονται και ότι δεν μπορεί να αναμένεται από τους κατηγορούμενους να ενημερώνονται, το ταχύτερο δυνατόν, για τυχόν εξελίξεις στην ποινική διαδικασία που τους αφορά.
- 58 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο σημειώνει ότι η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.
- 59 Στο μέτρο, όμως, που από το άρθρο 44, παράγραφος 2, του StGB φαίνεται να συνάγεται ότι, ενόσω δεν έχει παρέλθει η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων, η απαγόρευση οδήγησης που έχει επιβληθεί με διαταγή όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης δεν παράγει αποτελέσματα, πράγμα το οποίο εναπόκειται πάντως στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, από τα εκτεθέντα στη σκέψη 51 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 απαιτεί να αναστέλλεται επίσης η εν λόγω απαγόρευση οδήγησης όσο διαρκεί η προθεσμία των δύο εβδομάδων από την ημέρα κατά

την οποία ο ενδιαφερόμενος έλαβε πράγματι γνώση της διαταγής που τον καταδικάζει, προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας ο ενδιαφερόμενος πρέπει να είναι σε θέση να προβάλει αντιρρήσεις κατά της εν λόγω διαταγής.

- 60 Επομένως, το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας η προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά διαταγής όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης αρχίζει να τρέχει από την επίδοσή της στον αντίκλητο του προσώπου εις βάρος του οποίου εκδόθηκε, εφόσον το πρόσωπο αυτό, από τη στιγμή κατά την οποία λαμβάνει γνώση της διαταγής, διαθέτει πράγματι προθεσμία δύο εβδομάδων για να προβάλει αντιρρήσεις κατ' αυτής, ενδεχομένως κατόπιν ή στο πλαίσιο διαδικασίας επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, χωρίς να οφείλει να καταδείξει ότι προέβη στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να ενημερωθεί το ταχύτερο δυνατόν από τον αντίκλητό του σχετικά με την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής και εφόσον η παραγωγή των αποτελεσμάτων της διαταγής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της ως άνω προθεσμίας.
- 61 Κατά δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 αντιτίθεται στο ενδεχόμενο ποινικής καταδίκης προσώπου για τον λόγο ότι παραβίασε απαγόρευση οδήγησης σε χρόνο κατά τον οποίο η διαταγή περί επιβολής της απαγόρευσης αυτής είχε αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, εάν το εν λόγω πρόσωπο αγνοούσε, κατά τον χρόνο αυτόν, την ύπαρξη της ως άνω διαταγής.
- 62 Συναφώς, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το δικαίωμα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 αποσκοπεί στη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης των δικαιωμάτων υπεράσπισης των κατηγορουμένων. Συνεπώς, η πρακτική αποτελεσματικότητα του δικαιώματος αυτού θα διακυβευόταν σοβαρά εάν ήταν δυνατόν μια ποινική διαταγή, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, να αποτελέσει τη βάση προκειμένου να διαπιστωθεί η τέλεση νέας αξιόποινης πράξης από το ίδιο πρόσωπο, σε χρόνο κατά τον οποίο το πρόσωπο αυτό, ελλείψει ενημέρωσής του σχετικά με την πρώτη δίωξη εις βάρος του, δεν ήταν ακόμη σε θέση να αμφισβητήσει το βάσιμο της ποινικής αυτής κατηγορίας.
- 63 Επομένως, το εν λόγω άρθρο 6 αντιτίθεται στο ενδεχόμενο να αποδοθεί σε ένα πρόσωπο ποινική ευθύνη για μη συμμόρφωση με διαταγή όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης μολονότι το πρόσωπο αυτό δεν έλαβε γνώση της διαταγής σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ως άνω διάταξης και δεν μπόρεσε, κατά περίπτωση, να αμφισβητήσει, με τα μέσα ένδικης προστασίας που προβλέπει το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους και σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, τις πράξεις που του αποδίδονται με την εν λόγω διαταγή.
- 64 Ειδικότερα, όπως τονίστηκε στη σκέψη 57 της παρούσας απόφασης, θα ήταν αντίθετο προς το εν λόγω άρθρο 6 να απαιτείται από τον ενδιαφερόμενο να μεριμνά ώστε να προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να ενημερωθεί από τον αντίκλητό του και να βεβαιωθεί ότι ο τελευταίος τού έχει γνωστοποιήσει ορθώς την ποινική διαταγή που τον αφορά.
- 65 Συνεπώς, το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να καταδικαστεί ένα πρόσωπο λόγω μη συμμόρφωσης με διαταγή, όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, σε χρόνο κατά τον οποίο δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές μερίμνησαν ώστε να του γνωστοποιήσουν πράγματι το περιεχόμενο της εν λόγω διαταγής.
- 66 Η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13 ισχύει επίσης όταν η ποινική διαταγή έχει καταστεί αμετάκλητη κατά τον χρόνο κατά τον οποίο θεωρείται ότι την παρέβη το πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε, τούτο δε ακόμη και αν το πρόσωπο αυτό δεν κίνησε, από τη στιγμή κατά την οποία έλαβε γνώση της εν λόγω διαταγής, διαδικασία επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση προκειμένου να ανατραπεί το δεδικασμένο που απορρέει από τη διαταγή.

- 67 Πράγματι, η ερμηνεία αυτή δεν θίγει την απαίτηση περί τήρησης της αρχής του δεδικασμένου. Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι το δεδικασμένο που απορρέει από την επιβολή, σε ένα πρόσωπο, απαγόρευσης οδήγησης δεν παραβιάζεται για τον λόγο και μόνον ότι η μη τήρηση από το ως άνω πρόσωπο της απαγόρευσης αυτής δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην την επιβολή νέας ποινικής κύρωσης.
- 68 Δεύτερον, τονίζεται ότι η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, με την οποία κατοχυρώνεται η υπεροχή του δικαίου αυτού έναντι του δικαίου των κρατών μελών, επιβάλλει σε όλες τις αρχές των κρατών μελών να διασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των κανόνων της Ένωσης, το δε δίκαιο των κρατών μελών δεν μπορεί να επηρεάσει την αποτελεσματικότητα που αναγνωρίζεται στους κανόνες αυτούς εντός των εν λόγω κρατών [πρβλ. αποφάσεις της 24ης Ιουνίου 2019, *Porlawski*, C-573/17, EU:C:2019:530, σκέψεις 53 και 54, και της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982, σκέψεις 157 και 158].
- 69 Συναφώς, υπενθυμίζεται, ιδίως, ότι η αρχή της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου, βάσει της οποίας τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν, κατά το μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύουν το εσωτερικό δίκαιο σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης, είναι εγγενής στο σύστημα των Συνθηκών, καθόσον παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τη δυνατότητα να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης όταν αποφαίνονται επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί. Επιπλέον, κάθε εθνικό δικαστήριο που έχει αρμοδίως επιληφθεί μιας υπόθεσης έχει την υποχρέωση, ως όργανο κράτους μέλους, να αφήνει ανεφάρμοστη κάθε εθνική διάταξη που αντιβαίνει σε διάταξη του δικαίου της Ένωσης η οποία έχει άμεσο αποτέλεσμα στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί [αποφάσεις της 24ης Ιουνίου 2019, *Porlawski*, C-573/17, EU:C:2019:530, σκέψεις 55 και 61, και της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982, σκέψεις 159 και 161].
- 70 Τρίτον, επισημαίνεται ότι, όπως αναφέρεται κατ' ουσίαν στις αιτιολογικές σκέψεις 14 και 41 της οδηγίας 2012/13, η εν λόγω οδηγία στηρίζεται στα δικαιώματα που κατοχυρώνονται μεταξύ άλλων στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης) και αποσκοπεί στην προαγωγή των δικαιωμάτων αυτών (πρβλ. απόφαση της 5ης Ιουνίου 2018, *Kolev* κ.λπ., C-612/15, EU:C:2018:392, σκέψη 88).
- 71 Ειδικότερα, όπως τονίστηκε στη σκέψη 49 της παρούσας απόφασης, σκοπός του άρθρου 6 της εν λόγω οδηγίας είναι να διασφαλίσει την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης καθώς και τον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, η διάταξη αυτή κατοχυρώνει ρητώς μια πτυχή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 72 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 έχει άμεσο αποτέλεσμα, όπως το άρθρο 47 του Χάρτη, το οποίο αρκεί αφ' εαυτού και δεν χρήζει διευκρινίσεων από διατάξεις του δικαίου της Ένωσης ή του εθνικού δικαίου προκειμένου να απονείμει στους ιδιώτες δικαίωμα δυνάμενο να προβληθεί αυτό καθεαυτό [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982, σκέψεις 162 και 163].
- 73 Συνεπώς, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να λάβει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα του εν λόγω άρθρου 6.
- 74 Όπως, όμως, τονίστηκε στις σκέψεις 62 και 63 της παρούσας απόφασης, η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13 θα διακυβευόταν σοβαρά εάν ένα πρόσωπο καταδικαζόταν για τον λόγο ότι παραβίασε απαγόρευση επιβληθείσα με ποινική διαταγή, όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, η οποία δεν του γνωστοποιήθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ως άνω άρθρου.

- 75 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ερμηνεύσει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, το εθνικό του δίκαιο, κατά το μέτρο του δυνατού, με τρόπο που να διαφυλάσσει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13 και, εάν τούτο δεν είναι δυνατό, να αφήσει ανεφάρμοστη κάθε εθνική διάταξη που αντιβαίνει στο εν λόγω άρθρο.
- 76 Προστίθεται ότι η Γερμανική Κυβέρνηση υποστήριξε ενώπιον του Δικαστηρίου ότι το εθνικό δίκαιο είναι δυνατόν να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13, όσον αφορά την υποχρέωση επιμέλειας την οποία υπέχει ο κατηγορούμενος που δεν κατοικεί στην ημεδαπή, πράγμα το οποίο εναπόκειται ωστόσο στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 77 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 έχει την έννοια ότι:
- δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας η προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά διαταγής με την οποία επιβλήθηκε σε ένα πρόσωπο απαγόρευση οδήγησης αρχίζει να τρέχει από την επίδοσή της στον αντίκλητο του προσώπου αυτού, εφόσον, από τη στιγμή κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο λαμβάνει γνώση της διαταγής, διαθέτει πράγματι προθεσμία δύο εβδομάδων για να προβάλει αντιρρήσεις κατ' αυτής, ενδεχομένως κατόπιν ή στο πλαίσιο διαδικασίας επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, χωρίς να οφείλει να καταδείξει ότι προέβη στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να ενημερωθεί το ταχύτερο δυνατόν από τον αντίκλητό του σχετικά με την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής, και εφόσον η παραγωγή των αποτελεσμάτων της διαταγής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της ως άνω προθεσμίας,
 - αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας ένα πρόσωπο που διαμένει σε άλλο κράτος μέλος τιμωρείται ποινικώς εάν δεν συμμορφωθεί με διαταγή –από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή αποκτά ισχύ δεδικασμένου– με την οποία του επιβλήθηκε απαγόρευση οδήγησης, έστω και αν το πρόσωπο αυτό αγνοούσε την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής κατά τον χρόνο κατά τον οποίο παραβίασε την απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με αυτήν.
- 78 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν οι λοιπές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης στις οποίες αναφέρεται το αιτούν δικαστήριο αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 79 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπιπτόντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, έχει την έννοια ότι:

- δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας η προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά διαταγής με την οποία επιβλήθηκε σε ένα πρόσωπο απαγόρευση οδήγησης αρχίζει να τρέχει από την επίδοσή της στον αντίκλητο του προσώπου αυτού, εφόσον, από τη στιγμή κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο λαμβάνει γνώση της διαταγής, διαθέτει πράγματι προθεσμία δύο εβδομάδων για να προβάλει αντιρρήσεις κατ' αυτής, ενδεχομένως κατόπιν ή στο πλαίσιο διαδικασίας επαναφοράς των

πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, χωρίς να οφείλει να καταδείξει ότι προέβη στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να ενημερωθεί το ταχύτερο δυνατόν από τον αντίκλητό του σχετικά με την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής, και εφόσον η παραγωγή των αποτελεσμάτων της διαταγής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της ως άνω προθεσμίας,

- αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας ένα πρόσωπο που διαμένει σε άλλο κράτος μέλος τιμωρείται ποινικώς εάν δεν συμμορφωθεί με διαταγή –από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή αποκτά ισχύ δεδικασμένου– με την οποία του επιβλήθηκε απαγόρευση οδήγησης, έστω και αν το πρόσωπο αυτό αγνοούσε την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής κατά τον χρόνο κατά τον οποίο παραβίασε την απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με αυτήν.

(υπογραφές)